

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/37/2019
Identifikačné číslo spisu: 8216200315
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8216200315.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. J., bývajúcemu v D., R. O.. Z. Q.. I. Č.. XXXX/XX, o zaplatenie 9.283,89 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5 C 29/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. septembra 2018 sp. zn. 6 Co 158/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
Žalovaný nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia nesplatenej časti úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy uzavretej dňa 30. júla 2014.
2. Súd prvej inštancie rozsudkom z 1. februára 2017 č. k. 5 C 29/2016-46 zviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 8.171,66 € spolu s 5 % úrokom z omeškania od 15. decembra 2015 do zaplatenia v mesačných splátkach po 200,- € vždy k 25. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 72 %.
3. Proti zamietajúcemu výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie a v časti prvého výroku, v ktorej povolil súd žalovanému zaplatiť dlh v splátkach, ako aj v časti trov konania podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 25. septembra 2018 sp. zn. 6 Co 158/2017 tak, že ho v napadnutom rozsahu potvrdil a stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania.
4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421

ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), keď podľa jej názoru sa súd v časti, v ktorej vyžadoval splnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne rozpis splátok na členenie jednotlivých nárokov istina, úrok a iné poplatky v zmluve o spotrebiteľskom úvere, odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (s poukazom na rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 146/2017, 4 Cdo 211/2017, 3 Cdo 56/2018, 4 Cdo 187/2017, 4 Cdo 65/2018). Vychádzala odvolaciu aj prvoinštančnému súdu nesprávne právne posúdenie veci, keďže síce súdy aplikovali správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretovali. Predmetnú právnu otázku však považuje za vyriešenú rozhodnutiami najvyššieho súdu, na ktoré poukazuje, preto má za to, že otázka by mala byť správne riešená tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala vyjadrenie o vnútornej skladbe tej ktorej splátky. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu, ako aj prvoinštančného súdu v napádanom rozsahu zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) CSP, že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. V prípade, že je predmetom sporu len príslušenstvo pohľadávky, prípustnosť dovolania sa odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V preskúmvanej veci je predmetom dovolacieho konania časť zamietnutej istiny v hodnote 1.112,23 € (rozdiel medzi žalovanou istinou 9.283,89 € a žalobkyňou rozsudkom priznanou 8.171,66 €). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (21. januára 2016) bola 405,- € [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4.050,- €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) CSP vylúčená.

10. Najvyšší súd vo svojej rozhodovacej činnosti (napr. 6 Cdo 191/2018, 6 Cdo 42/2018, 7 Cdo 256/2018, 1 Cdo 124/2018) v podobných veciach už uviedol, že „[i] keď v preskúmvanej veci išlo o

tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) CSP. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania spotrebiteľa i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešná strana, ktorá nie je spotrebiteľom, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP) pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní“.

11. Na podporu uvedeného názoru, preferujúceho účel (zákona) zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany (bod 10) najvyšší súd poukazuje aj na čl. 3 CSP v spojitosti s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Na rovnakom základe je stanovená aj povinnosť platenia súdneho poplatku (zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, pozn.), ktorá sa, rovnako zvýrazňujúc uvedený účel, viaže na osobné (spotrebiteľa) a nie vecné (konanie so spotrebiteľom) oslobodenie (7 Cdo 256/2018).

12. V neposlednom rade na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2019, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bolo v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky (ako R 29/2019) uverejnené uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2018, sp. zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že ak dovolateľom nie je neúspešný spotrebiteľ, vzťahuje sa na prípustnosť jeho dovolania ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a) CSP.

13. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.